

Mit jelent nekem az ősz?

Megérkezett az ősz – az új tanév, az új kezdet ideje. Az iskola ismét megtelik élettel, a folyosók zajával, a táskák súlyával és a frissen hegyezett ceruzák illatával.

Az iskolában is új ritmus kezdődik: új arcok, új tantárgyak, új élmények várnak ránk. A tanév eleje a természethez hasonlóan egyszerre jelent lezárást és újrakezdést – a nyár emlékét és a friss lendület ígétét.

Közben kint lehullanak a levelek, rövidülnek a nappalok, és mindenki egy kicsit befelé figyel.

Ez az időszak a változásról szól: elmúlásról és megújulásról, csendről és közösségről, esőről és melegről.

Lapszámunkban diákjaink és dolgozóink ezekhez az érzésekhez kapcsolódva írtak, festettek, alkottak.

Minden remekmű egy-egy személyes válasz a megújulás, az új kezdet, a merengés, belső gondolatok idejére.

Őszi kiadványunk színes képet ad tehetséges diákjaink munkáiból.

Mutzhausz Lara (3.a): Az ősz

Györi Mirtill (6.A): Gombák - tűzzománc

1.b osztály: Őszi erdő

1.b osztály: Őszi cseppek

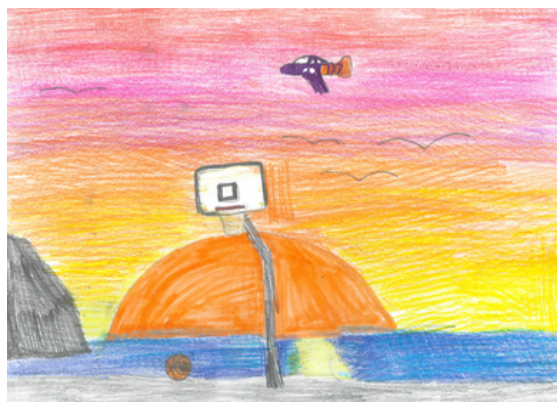
Mielőtt az őszi színei betöltik napjainkat, még egyszer visszanézünk a nyárra. A napfény, a szabadság, a hosszú esték emlékei most fotókba, festményekbe és rövid írásokba sűrűsödnek. Ezek az emlékek visznek tovább a hűvösebb napokon – mintha egy ölelő, átmelegítő, kedves fény mutatná az utat az iskolapadban.

Papuga-Belovári Anna (12.A): Találkozás

Hegedűsné Rabatin Gabriella: Tenger

Regényi Zente (3.A): Nyári emlék

Zidarics Attila: Drága rózsá

*Életem, fogd kezem,
Szúrja már a rózsá.
Ne törd össze kis szívem
Újra és újra.
Ne engedd el veres kezem,
Ne menj oda vissza.
Nem kellesz te már nekem
Most már, sőt: soha.
De ha mégis visszajönnél,
Tárt karokkal várlak,
Szerelmes szívem szenvedve él
Addig egy bálványnak.*

Hegedűsné Kenyeres Marianna: Badacsony

Megérkezett az ősz: a fák lombjai lángra gyúlnak, a fény másképp simítja végig az utcákat, a reggelek hűvösesek és tiszták. A természet lassan elcsendesedik, de talán ilyenkor a legszebb.

A képek, versek és alkotások ezt a pillanatot ragadják meg – amikor a nyár még nem múlt el teljesen, de az ősz már minden színével jelen van.

Nézzünk körül együtt az őszi tájban!

Győri Mirtill (6.A): Álom a nyárról - tűzzománc

Lakatos Lilla: Lélek a ködben

*Hol az otthon, ami hazavár,
melynek melege körbe zár?
Hol van az otthon, amely békét ad,
az otthon, ami életet ad?*

*Keresni lehet, de csak ködöt látsz.
Sötét fellegek előtt állsz.
Másokban keressük, vágyunk rá...
szánalmas árnyékok vetődnek rád.*

*Mit keresel, ha sosem találod?
Merre futsz, ha nincs hova?
Látni nem lehet, érezni kell,
A Béke benned lakozik, zöldell.*

*Ott dobog mellkasodban.
Vár, csodál, liktet érted,
és mint fátyol védelmez,
míg a halál el nem bélyegez.*

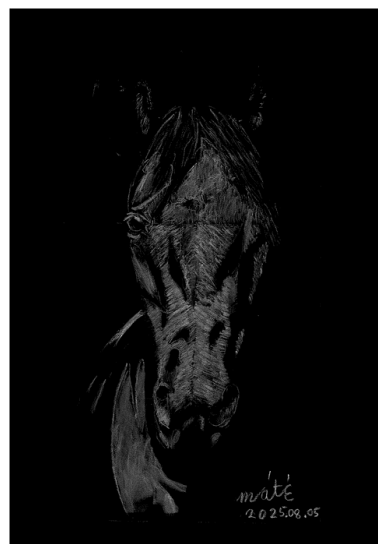
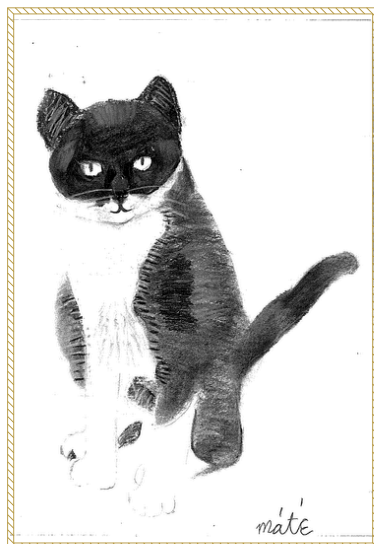
*Elmúlt a nyár
Messze jár
Hideg a szellő
Vörös a szőlő
Falevél táncot
Miről álmодot?
Rozsdás az élet
Szívembe éget
Minden emléket
Fényképet
Hűséget*

Szabóné Illés Erika: Emlékek

Hegedüsné Rabatin Gabriella: Őszi séta

Ahogy a természet átalakul, bennünk is felébred valami: a kíváncsiság, a vágy, hogy új dolgokat próbáljunk ki, alkossunk, megújuljunk. A hűvösebb napok, a csendesebb délutánok teret adnak a gondolatoknak, az ötleteknek, a kreativitásnak. Sok diák számára ez az időszak inspirációt jelent – új versek, rajzok, történetek születnek. Az ősz így válik a változás, az újrakezdés és az önkifejezés évszakává.

Schmalz Máté (5.B) grafikái

Lukács Iván Barna vagyok, 4.a. osztályos. Számomra a legőzés nem csak egyszerű építés, hanem a saját terveim kreatív megvalósítása. Alkotásaimban a színt, a formát és a mozgást, elektronikával és Lego Technic megoldásokkal igyekszem különlegessé tenni. Van egy Lego terepasztalom, amin a vonatok egy város körül közlekednek, ahol van állatokkal teli park, bolt, étterem, rendőrség, családi ház, kert, szélmalom, pályaudvar és még elektromos fénysorompó is.

Kedvenc alkotásaim: a Rumini Szélkirálynő nevű hajója, a Vénusz nevű sárkányom és egy M62 Szergej típusú mozdony.

Huszti Christian (11.B): Egy csokor szín

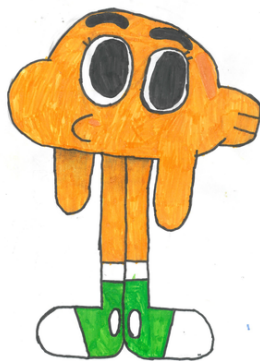

Bibity Eszter (8.A): Harc a prottkóért

Papuga-Belovári Anna (12.A): Macskafej

*Zidarics Attila: „Dől a fa!”
 Csattan az agg fába a fejsze,
 Az ősz favágó szerint ez élete vége.
 Ezüst hajára pattan az ág,
 Üres, száraz, ezért neki nem fáj.
 Végül az idő eljön, végre vége,
 Százhusz éves korhadttölgy borul a
 vidékre.
 Megáll a lélegzete az öreg fának,
 Többé friss levegőt már nem ad a
 világnak.*

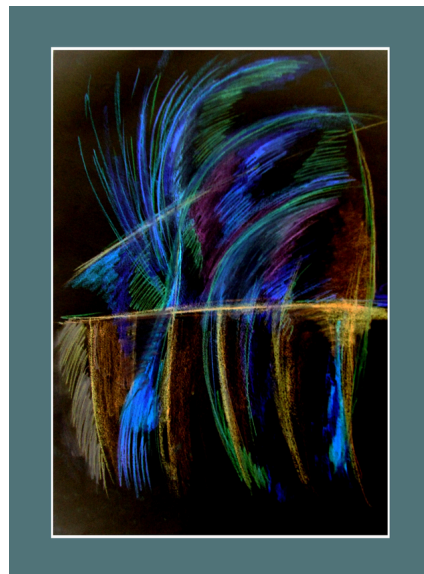

Rádi Roland 3/4

Rádi Roland (5.B) rajza

Siklósi Nikolett (7.b): Iniciálé

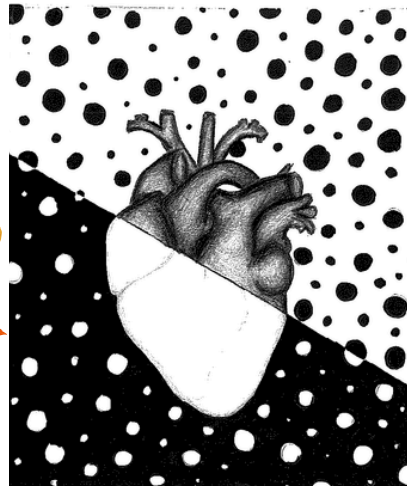

Hegedűsné Kenyeres Marianna: Tükröződés

Bibity Eszter (8.A): Zavaró tényező

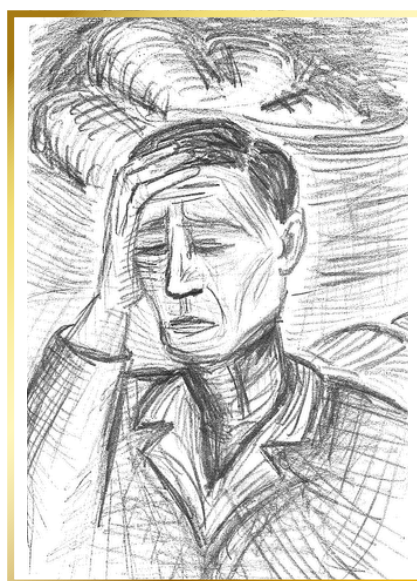
Bartó Kinga (10.B): Szív

*Anta Alexandra: Ne engedj el!
Nélküled magányos utakon járnék,
tengerében állnék.
Lelkemnek fájna elbúcsúzni.
Életembe világosságot hoztál,
Kérlek ne hagyj elmenni!
Csak érted akarok élni és halni,
Kérlek ne hagyj bennem ürességet!
Lángot vártam, hamut kaptam,
Miattad parazsam begyulladt,
Hittem a szépben és a vágyban,
Benned mégis boldogságra leltem,
Remélem történetünk nem itt ér véget!
Csak annyit kérek, légy boldog!*

*Könnyeim
Érzem, hogy lassan el fogsz múlni,
Szép szavaiddal megváltoztattál.
Érzéseim nem tudnám eltemetni.
Holdvilágos éjszakán átötletni.
Légy nekem a kezdet és végét!
Mint a virág elhervadtam.
Bánatom láncai lehulltak.
Így éltem hazugságban.
Viharom vizeit bátran átszeltem.
Félelmem belülről éget.
Míg siralmamban szétbomlok.*

Papuga-Belovári Anna (12.A): Villogó

Papp Jázmin (12.B): Radnóti Miklós Erőltetett menet

Hegedűsné Kenyeres Marianna: Örvények

Az ős az emlékezés évszaka is. A lehulló levelek között megállunk egy pillanatra, és visszatekintünk – a múlt eseményeire, azokra, akik előttünk jártak, és azokra, akik már nincsenek velünk. Ilyenkor nemcsak gyertyát gyújtunk, hanem történeteket is: családi emlékeket, hóstetteket, iskolai hagyományokat idézünk fel.

Schweier Robin: Hosszú út

*Nem vagyok ártatlan – bűnös sem –
Hisz egész életemben küzdöttem,
És a szívemet gyakran ütöttem.*

*Bezártam a lelkem a testembe,
Az érzéseimet csendben lenyeltem,
És a szeretet? Hiába kerestem –
Nem leltem.*

*Mai napig pengeélen táncotlok,
Esző mossa el a lábnyomom,
Árva lélek egyediül vánszorog.*

*„Carpe diem”, de mi értelme?
Mi sem, az idő sem féktelen,
Az idő nem felejt, az idő végtelen,
Mész vele.*

*Inkább leszek őszinte és bolond,
Leszek az óra mutatója, mely forog,
Mint sem egy álszent, ki szorong.*

*És ha egyszer elsötétülne minden,
Isten kapuja előtt állnék arany színben,
S szabad lennék, mert volt hitem,
Mert hittem.*

Papuga-Belovári Anna (12.A) festményei

Hegedűsné Rabatin Gabriella: Rózsa

Hegedűsné Kenyeres Marianna: Balaton

Hegedűsné Rabatin Gabriella: Egy korty bor

Emlékezés a recski munkatábor áldozatairól

A recski munkatábor a magyar történelem egyik legsötétebb fejezete. 1950 és 1953 között több száz ártatlan embert hurcoltak ide, akiket embertelen körülmények között, kényszermunkára ítélve próbáltak megtörni. A rabok között értelmiségiek, munkások, diákok, katonák és papok is voltak – egyetlen közös „bűnük” az volt, hogy a hatalom ellenségnek bélyegezte őket.

A tábor falai között a szenvedés és a félelem uralkodott, mégis sokan megőrizték emberségüket és hitüket a jövőben. Az ő kitartásuk, némaságuk és túlélni vágyásuk ma is példát adhat nekünk.

Emlékezzünk rájuk tisztelettel: azokért, akik ott maradtak, és azokért is, akiknek sikerült hazatérniük, de lelkükben örökre hordozniuk kellett a recski évek terhét. Az ő történetük figyelmeztetés: a szabadság törekeny, és a múlt hibáit soha nem szabad elfelejteni.

Ahogy végigsétáltam a tábor területén, azon gondolkodtam, milyen lehetett itt élni, nap mint nap félni, fájni, éhezni – és mégis hinni abban, hogy egyszer vége lesz. Nehéz volt elképzelni, hogy fiatal emberek, hozzám hasonló korúak, itt töltötték életük legnehezebb éveit. Ez a látogatás mély nyomot hagyott bennem. Rájöttem, hogy a történelem nem csak a tankönyvek lapjain létezik: ott van a földben, a kövekben, a levegőben. És ha egyszer ott áll az ember Recskén, többé nem tud ugyanúgy gondolni a szabadságra. Mert megérti, milyen drága, és mennyi szenvedés árán vált valósággá.

Legyen emlékük áldott, példájuk örök!

Brauner Adél 11.B

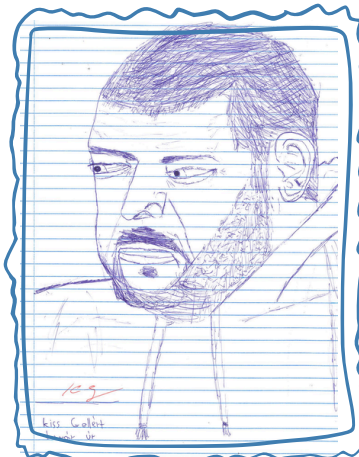
Az ősz nemcsak a csendről és a mélabúról szól – a tantermekben ilyenkor is sok a nevetés. A filctoll csikorgása és a forró tea mellett új történetek születnek: tréfás megjegyzések, félresikerült feleletek, és azok a pillanatok, amikor az egész osztály egyszerre nevet.

Zárásként az iskola mindennapjainak vidám arcát mutatjuk meg – tanárokról készült karikatúrákkal, merengő versekkel és a mesevetélkedő legjobb pályamunkáival.

Mert az ősz komoly és elmélkedő évszak ugyan, de egy csésze tea mellett mindig akad hely a mosolynak is.

Szűcs Gábor tanár úr

Kiss Gellért tanár úr

Gábor Balázs (11.A) karikatúrái

Varga Regina: Gőzölgő Teadélután

Teavirág riügyezett a kertemben,

Tavaszi jő, le kell szednem.

S most forró tea gőzölgő a csészében,
illata csalogató; nyugalom fényében.

Óvatosan fogom meg csészémet,
még nem kóstoltam, de már érzem.
Eleget fűjtam, hát belekortyoltam
Ismerős érzés csordogál torkomban.

Kellemesen éget,
még többet akarok.
Nem szabad elkapkodni,
Hamar el fog fogyni.

Még félig van a csésze,
Már most tölteni kéne.
Nem töltöm meg inkább,
nyugodtan iszom továbbt.

Könnyed korty szalad át torkomon,
üres csésze marad az asztalon.
Teavirág nincs több a kertben,
a csésze várja, hogy újra megteljen.

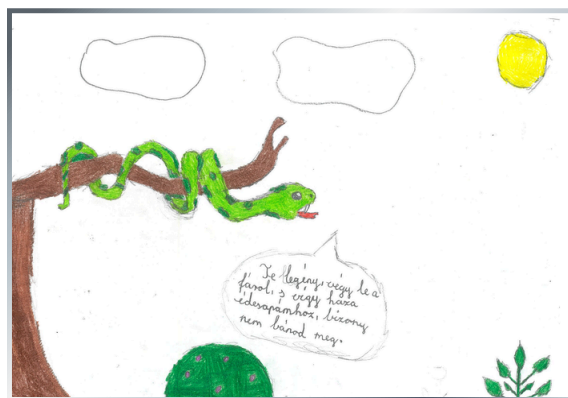

Benedek Elek tanoncai (5.B): Mesevetélkedő rajzok

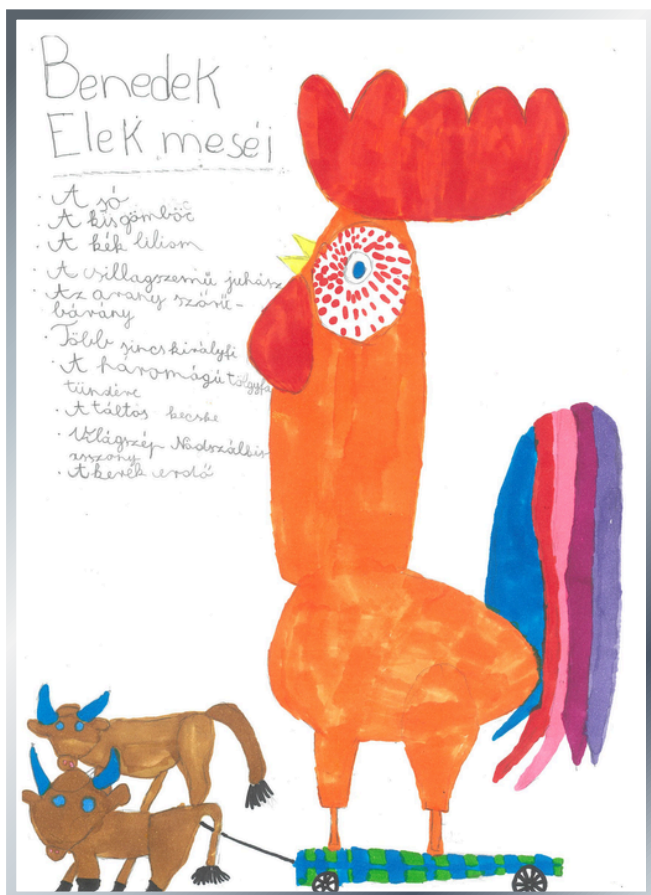

Csillagszemű Árpadosok (5.B): Mesevetélkedő

Kígyó királyok: Mesevetélkedő rajzok

Mátyás katonái (5.): Mesevetélkedő

Schweier Robin: Mindennek mindene

Te szélnek halk suhogása,
Te csillagnak fénylő párja,
Te szívemnek nagy ottárja,
Te mindennek a mindene.

Te csendbe ötlő hangzavar,
Te háborúnak nyugalma,
Te a Földnek erős hatalma,
Te mindennek a mindene.

Te gyógyírje a halálnak,
Te elűzője a magánynak,
Te lehetetlen varázslat,
Te mindennek a mindene.

Te vagy a rózsa minden szirma,
Te vagy az életem örök titka,
Te vagy Istennek az ajándéka,
Te vagy mindennek a mindene.

KIADÓ

Pécsi Árpád Fejedeleme Gimnázium és Általános Iskola
7632 Pécs, Aidinger János út 41.
Olvasható online: <https://arpad-pecs.hu/>

TERVEZŐ-SZERKESZTŐ:
Szabóné Illés Erika
FELELŐS KIADÓ:
Takáts-Kaposi Laura